

ססגוני של פרוצות

בתוך העולם התחתון

ואמה מעיל אפור, ושתינו חבסנו את הי פאות. היינו יופי של חתיכות — כולם הסתייבבו ושרקו אחרינו. כשהגענו לשדרות קרן קיימת. פתאום ראיתי איך אמה, גולדי שטיין ופאנייהיל נעלמו. כשהסתובבתי, ראיתי שמאחורי עמדה גברת ליוה, בעלת המספרה שממנה גנבנו את הפאות.

„הגבר הזה לא נורמלי!“

מפת הספרית ליוה שטיינמן, כי צד הצליחה לגלות את הפרוצות הפוריות לזמן פניו שעשתה זאת המשטרה:

כשהגעתי בבוקר למספרה, ראיתי שה פועלות עומדות בחוץ. לא נתנו להן להיכנס כדי שלא תטשטשנה את טביעות האצבעות. עוד מרחוק הבחנתי שחלון הראווה ריק לגמרי, ולא נמצאת בו שום פאה. הוסיף דויד גרון (18), הפועל שהיה הי ראשון שהגיע לחנות: „בכל מקום על הי רצפה התגוללו חלקי פאות קרועים. הארוכות היו פרוצים והמגרות היו פתוחות. כל המקום היה הפוך, על הרצפה היה בקי ביק תמרקים שביד לרסיסים, והמוץ פני סוה נייר. תיכף צלצלתי למשטרה.“

„כשבאה המשטרה, המשיכה ליוה שטיינמן, תיכף אמרתי לשוטרים שאני חושדת ברוב גנדי, בידדתה אמה והילד הזה שהן המיד מסתובבות אתו. הם כבר היו קודם בחנות. רותי הזמינה פאה נוקרית ושילמה לי 30 לירות על החשבון. זה היה לפני שלושה חודשים בערך, והיא אמרה לי שימחרת תבוא לקחת את הפאה, אבל היא לא לקחה אותה. כל יום אמה ורותי עם פנחס ואברהם היו באים למספרה, הבנות היו כוודות פאות, ופעם גם פנחס מודר פנה ואמר, כמה שזה יפה! אני תיכף

פורצת ב' אמה חזד, הפרוצה וחולצה לבנה, עם כוס קוניאק במסעדה.

ראיתי שהגבר הזה לא נורמלי. בכל אופן, הם ראו בינתיים איפה אני שמה את הי פאות במגרות. יום אחד שפכה אמה אבקת העתששות לפועלת שלי, ואני ידעתי תיכף שהיא טיפוס של בחורה מהרחוב. כבר אז התחלתי לחשוד. בבוקר הפריצה סיפרתי הכל לשוטרים, הם רשמו את זה, ואמרתי לי שיחפשו. לא יכולתי לעבוד יותר באותו יום, והלכתי הביתה.

„בערב ישבתי בבית. פתאום קוראת לי

הי הי" - הזוגי שפרי חנות בגלל הפיאאות

התחילו להתפשט, עשו סטריפטיו, רקדו בי תנועות נשיות ונראו בדיוק כמו בחורות, ובמיוחד עם הפאות האלה על הראש שלהם. „כולנו התנשקנו ושמחנו למה שהצלחנו בהתפרצות. אמה ואני בהרנו לנו שתי פאות, ריולדשטיין אמר לנו שכדאי לשמור על השאר, ובמשך הזמן למכור אותן, ולי התחלק בכסף.“

„כשגמרו את הריקודים שלהם, יצאו הי בחורים דרך החלון, לקחו את כל הפאות, והלכו לבית של קרולינה. זה אדם מבוגר שהוא הומו, שקוראים לו כה, שם הם בחרו לעצמם את הפאות שהכי התאימו להם. את אלה שלא היו טובות, זרקו לי כתייהזבל בסביבה, ובבוקר אנשי העירייה זרקו אותן עם האשפה.“

„בערב שלמחרת יום ההתפרצות יצאנו, אמה ואני, לבלות בחברת פאנייהיל וגולדי שטיין, שהינו לבשנו שמלות ערב שחורות עם חרוזים יפים. אני לבשתי מעיל לבן

ל הזמן שטיינמן, שרנו כל מיני שירים של אנריקו מיסאס ור המון רעש. פתאים שמענו קיל דפיקה חזקה, ואני נבהלתי, כי זה היה הרעש שהקים הלידה. כשהצלחתי את התריס, הוא שבר גם את החלון, ושניהם נכנסו המספרה. מאחורנית, כעבור כמה רגעים הם חזרו מהחנות ו לנו שהם הצליחו לגנוב. הסתלקנו מהמקום בכל רגלי. למה שפחנו שהשכנים שמעו את הרעש.“

„כשהגענו אליי קוויקבאר, אמר כאנייהיל שהם גנבו רק פאות, שיש עוד הרבה בחנות ושכדאי לחזור ולקחת את אי החבאני את הפאות בחצר, וחזרנו למקום. שני ההומרי יצאו, וגנבו עוד 19 פאות, וכל מיני דברים קטנים.“

נכנסנו דרך החלון

בושם, חזרה למקום ששם החבאנו את שש את. לקחנו מונית ונסענו למלון נצחון. זה המלון גרה שם. אמה ואני נכנסנו דרך הדלת של המלון, לי, דלידה וגולדשטיין טיפסו על צינור ונכנסו דרך

הושדדה

ליוה, בעלת המספרה, עם פאה על ראשה, מספרת כיצד גנבו מחנותה 25 פיאאות, שערבו עולה על תשעת אלפים לירות.

השכנה טלפון, טילפנה בתי ורדה, תלמידה בבית-ספר תיכון. היא הודיעה לי שהיא נמצאת ברחוב בנייהודה 103, יחד עם הי חברים שלה, יהם ראו את רותי ואמה בחברת פנחס, כשהן לובשות את הפאות שגנבו מהחנות שלי. ורדה ביקשה שאני אבוא מיד, ואמרה שתחכה לי. הזמנתי מר גית ודהרתי למקום.

„כשירדתי נהטקסי, ראיתי את ורדה מחכה לי. היא סיפרה שראתה שהבחורות עם הפאות מתחזקות מהמקום, והיא אמרה לי אבי, החבר שלה, ללכת אחריהן, ולסמן בי סימני-חץ על המדרכה, לאיזה כיוון הם הלכו. אנחנו באמת הלכנו לשם לפי הי סימנים, שהובילו לכיוון הירקון. אמה ו פנחס, שהרגישו שרודפים אחריהם, נכנסו לחצר ברחוב בנייהודה 123, ורותי עם השני המשיכו ופנו ברחוב קרן קיימת, לכיוון דינגוף. אבי החבר של ורדה, היה שם. נתתי לו לירה ואמרתי לו לטלפן למספרה. הבחור שהיה עם רותי הסתלק מהמקום. אבל את רותי עצמה עצרתי בי פינה. היא לבשה פאה שטינית ארוכה מאוד, כנזון אפרפר עם פסים בהירים. דיברתי בכוונה בקול רם, שאנשים ברחוב ישמעו ויתאספו, ואמרתי לה שהפאה היא שלי, ושגנבה בלילה מהחנות.“

„את הפאה הזו קניתי בתור מציאה מימאי בחיפה בשלוש מאות לירות, היא אמרה לי, ואני לא יודעת על אינו גניבה את מדברתי. ביקשתי ממנה שתבוא אתי למספרה ושם שתספר בדיוק ממי היא קנתה את הפאה, ותיכף ישחררו אותה. אני (המשך בעמוד 16)

פורצת אי'

רותי, בחציצת וסי יחד שחורה יושבת על הכניסו של אחד מתבתי הבית.